Dosarul nr. 5r-568/2026
4-26019000-12-5r-18022026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

30 aprilie 2026 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Petiţionarului Grigore Berzan
Agentului constatator al INSP al IGP al MAI Alexandru Boiștean
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, contestația depusă de **Berzan Grigore, data nașterii *****,** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Boiștean Alexandru, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 30 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare,

C O N S T A T Ă:

La 23.01.2026, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Boiștan Alexandru, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105, în cadrul căruia a fost emisă decizia de sancţionare, prin care Berzan Grigore a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în cuantum de 30 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

La 06.02.2026, cu nr. de înregistrare „794”, petiționarul Berzan Grigore a înaintat o contestație împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, prin care a

solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție, cu încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației petiționarul a invocat că, procesul-verbal contravențional nu i-a fost comunicat în condițiile legii, iar despre *existența presupusei sancțiuni contravenționale a aflat întâmplător, prin accesarea platformelor mcabinet.gov.md / evo.gov.md.*

La data de 03.02.2026 a înaintat către Inspectoratul Național de Securitate Publică o cerere scrisă prin care a solicitat acordarea posibilității de a face cunoștință cu procesul verbal contravențional și cu întregul dosar contravențional, precum și eliberarea copiilor actelor relevante.

Până în prezent nu a primit nici un răspuns, iar agentul constatator refuză acordarea posibilității de a face cunoștință cu materialele dosarului contravențional, fapt ce îi încalcă grav dreptul la apărare, garantat de Codul contravențional.

Motivele contestației: Lipsa comunicării procesului-verbal, precum și refuzul de a-i permite accesul la dosar împiedică exercitarea efectivă a dreptului la apărare face imposibilă verificarea legalității și temeiniciei actului contestat, constituie o încălcare esențială a procedurii contravenționale.

În aceste condiții, este nevoit să se adreseze instanței de judecată pentru restabilirea drepturilor sale procesuale.

Având în vedere cele menționate supra solicită autorul contestatției admiterea aceteia cu anularea procesului verbal.

Astfel, contestația și materialele dosarului contravenţional au fost repartizate judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Angela Vasilenco la data de 18.02.2026.

În şedinţă de judecată, *petiţionarul, Berzan Grigore,* a susținut contestația și a solicitat să fie admisă. Suplimentar a pledat pentru citarea martorului asistent indicat în procesul verbal cu privire la contravenție însă această cerere a fost respinsă de către instanță așa cum nu a fost indicată adresa deplină a martorului asistent la momentul întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție.

Agentul *constatator din cadrul INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Boiștean Alexandru*, în cadrul ședinței de judecată a menționat că nu recunoaște contestația și menține procesul verbal cu privire la contravenție.

Analizând contestația, audiind poziția participanților la proces și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa și coroborând mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, petiţionarul Berzan

Grigore a fost sancționat contravențional, incriminându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, iar conform procesului-verbal cu privire la contravenţie, în acţiunile persoanei a fost reţinut faptul că *la data de 23.01.2026 ora 16 :48, în mun. Chişinău intersecţia bd. Decebal cu str. Constantin Brîncuşi, deplasându-se cu unitatea de transport de model*****" nu a cedat trecerea pietonilor, ingorând astfel pct.11 din RCR.*

Contestația împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, a fost înaintată de către petiționar la 06.02.2026, fiind înregistrată în cancelaria autorităţii constatatoare cu nr. de intrare „794", adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În drept, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Totodată, potrivit art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cît şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În baza art. 440 alin.(1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 228–243, se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei*, § 35, 1

februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, 4 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancţionare au fost întocmite și perfectate în prezenţa petiționarului Berzan Grigore, care a refuzat să semneze actul contestat fapt confirmat prin semnătura unui martor asistent adresa căruia nu a fost indicată deplin.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

*Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal*m instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu este de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

În continuare dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul *(*cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiţionarul Berzan Grigore a fost sancționat în temeiul art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție *neacordarea de prioritate legală pietonilor sau cicliştilor.*

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă doar: - *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026*, prin care a fost constatată *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”* de către agentul constatator, cu specificarea drepturilor făptuitorului pe partea *verso* a actului şi fără acumularea unor probe suplimentare.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: *procesul-verbal cu privire la contravenție*.

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, nu face dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat doar procesul-verbal cu privire la contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică *„după propriile sale simțuri”*, iar prin urmare, pentru susținerea acestora, urma să

prezinte alte probe incontestabile cu privire la cele constatate, îndeosebi în situaţia în care petiţionarul a prezentat o versiune contrară, invocând prin contestația depusă că nu este de acord cu actul întocmit.

În aceste condiţii, instanţa constată că agentul constatator, *a priori* urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitor, or în condiţiile versiunii contrare din apărare, instanţa va acorda o valenţă anume principiului *in dubio pro reo*, care acţionează exclusiv în interesul acuzatei, dacă nu se atestă prezenţa unor alte probe pertinente.

În subsidiar, instanţa mai notează că contravenţia incriminată, reieşind din trăsăturile specifice ale modalităţii de comitere, a fost susceptibilă de a fi probată şi prin alte informaţii suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, inclusiv prin fotografii, cercetări la faţa locului, declarațiile martorilor etc., fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare, or contravenţia prevăzută la art. 238 alin. (3) din Codul contravenţional, face parte din categoria celor din circulația rutieră, care putea fi fixată cu ajutorul mijloacelor tehnice speciale de constatare sau declarații ale martorilor etc., iar în acest sens, instanţa constată dubii rezonabile privind existenţa vinovăţiei făptuitorului în comiterea contravenţiei, privind modul de comitere, locul, timpul şi a altor circumstanţe pertinente, dubii care se vor interpreta exclusiv în interesul petiţionarului Berzan Grigore.

Deși, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei, impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare *(Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, 20 martie 2001, par. 16) şi în contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, agentul constatator al INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Boiștean Alexandru a pus în exclusivitate procesul-verbal cu privire la contravenție, pe când unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția

nevinovăției, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparține agentului constatator și de orice dubiu profită petiționarul.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, în condiţiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta nu doar pe baza constatărilor personale, dar și în baza unor probe acumulate.

Totodată, demonstrarea vinovăției a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când *de facto* este posibilă acumularea unui *„probatoriu”* în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligaţia şi posibilitatea de al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speță.

În acest context, instanţa consideră că agentul constatator al INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Boiștean Alexandru a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului sau proba testimonială ce ar dovedi cele stabilite de el, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, principiul *„in dubio pro reo”*, ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului-verbal de contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

Respectiv, în conformitate cu jurisprudența relevantă a CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, or lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, după cum este statuat: *„...în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil”* (a se vedea *Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În consecință, în ședința de judecată nu a fost probat faptul că petiţionarul Berzan Grigore nu a cedat trecerea legală pietonilor la intersecția bd. Decebal cu str. Constantin Brîncuși, iar din acest considerent, în ceea ce privește starea de fapt constatată, instanța de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată petiționarului prevăzută de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente, utile cazului şi respectiv nu există.

În subsidiar, instanţa precizează că art. 6 § 3 lit. a) din Convenţia Europeană a Drepturilor şi Libertăţilor Fundamentale ale Omului exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării persoanei în cauză cu privire la *„acuzaţia”* care i se aduce, or actul de acuzare joacă un rol hotărâtor în trimiterea în judecată, adică de la comunicarea acuzaţiilor, persoana învinuită este oficial înştiinţată în scris cu privire la baza juridică şi factuală a acuzaţiilor care i se aduc [*Kamasinski împotriva Austriei*, par. 79; *Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC)*, par. 51].

Totodată, instanţa admite cu siguranţă că întinderea informaţiilor *„detaliate”* vizate de această dispoziţie variază în funcţie de circumstanţele speciale ale cauzei, dar totuşi, orice acuzat trebuie să dispună, în orice caz, de suficiente elemente pentru a înţelege pe deplin acuzaţiile care i se aduc, anume pentru a-şi putea pregăti apărarea în mod corespunzător, iar în această privinţă, caracterul adecvat al informaţiilor se apreciază din perspectiva art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, care recunoaşte oricărei persoane dreptul de a dispune de timpul şi înlesnirile necesare pentru a-şi pregăti apărarea, şi în lumina dreptului mai general la un proces echitabil, garantat de art. 6 § 1 [*Mattoccia împotriva Italiei*, par. 60; *Bäckström şi Andersson împotriva Suediei (dec.)*].

Prin urmare, agentul constatator, pe lângă lipsa unei argumentări şi a probelor în susţinerea acuzării sale, coroborat cu dezacordul vehement al petiţionarului privind lipsa faptei în acţiunile sale, a mai înaintat şi o acuzaţia care nu corespunde rigorilor unor informaţii „detaliate”, ce încalcă evident dreptul la apărare, prin prisma art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, formulând şi în imaginea unui observator obiectiv, la caz a instanţei o stare de incertitudine privind modul, locul şi timpul comiterii faptei incriminate.

De asemenea, conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Raportat la cele arătate în cauză și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale,

prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanţa va statua că Berzan Grgore nu se face vinovat de săvârșirea contravenției imputate şi va dispune încetarea procesului contravenţional, din motivul că nu există fapta contravenţiei.

În baza celor prezentate și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462-463 din Codul contravențional, instanța de judecată,

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de **Berzan Grigore** împotriva deciziei de sancţionare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, întocmită de către agentul constatator al INSP al IGP al MAI al DP mun. Chișinău, Boiștean Alexandru pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI06 977105 din 23.01.2026, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care **Berzan Grigore** a fost sancţionat cu amendă în cuantum de 30 unităţi convenţionale ce reprezintă echivalentul sumei de 1500 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Berzan Grigore**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**